

жда, че нищо не знае. И едното, и другото положение сж невърни. Истинско знание е това, което не се влияе отъ външнитѣ условия. Истинска любовъ е онази, която не се влияе отъ външнитѣ условия. Следователно, дойдете ли до Божията Любовъ, Божията Мъдростъ и Божията Сила, всѣкакво съмнение е изключено. Въ всичко може да се съмнява човѣкъ, но не и въ тия три нѣща. Тѣ сж основа на човѣшкия животъ, върху които той гради.

Друго нѣщо, което човѣкъ трѣбва да спазва въ живота си, е да цени разумността, въ която е потопенъ. Човѣкъ трѣбва да си каже: Азъ оценявамъ свѣта, както е създаденъ; оценявамъ доброто и любовта, които Богъ ми е далъ; оценявамъ мъдростта и силата, които произлизатъ отъ Бога. Всички хора, съ които човѣкъ влиза въ общение, носятъ тѣзи качества въ себе си. Това е Божественото начало, което всѣки човѣкъ трѣбва да оценява. Следователно, всѣки човѣкъ трѣбва да бжде образецъ за ближния си. Ако нѣкой не ви обича, обичайте го вие. Ако нѣкой ви мисли доброто, и вие мислете неговото добро. Който не мисли доброто на ближния си, той е лишень отъ свѣтлина. Щомъ нѣма свѣтлина, той не вижда нѣщата, той нѣма мнение за тѣхъ. Може ли жадниятъ да има лошо мнение за чистия планински изворъ? Отдалечъ още той предвкуса удоволствието, което ще получи отъ неговата вода. Капка по капка той ще пие и ще се успокоява. Може ли гладниятъ да